

HuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFiHuFi

Hungária fiataljai Ifjúsági rovat

**Rakd el a HUF I minden számát úgy, hogy mint kis "könyvecske" a kezéd ügyében legyen.
A néprajz, néptánc, cserkészélet gyöngyszemeit gyűjtögetjük számodra!**

BUENOS AIRES-I MAGYAR NÉPTÁNCMOZGALOM

Meghívó VIII. Dél-Amerikai NéptáncTalálkozó július 22 - 23

Az év elején beharangozott fesztivál szervezése nagy léptekkel halad és kezd kialakulni. Amint tudjátok, nagy lelkesedés szállt meg minket a tavalyi „hazalátogatásunk” után.

Április 22-én már bemutattuk magyarországi és erdélyi utunk beszámolóját, és sok visszajelzést és gratulációt kaptunk. Ez csak azt bizonyítja, hogy nem volt hiába a sok izgalom, és érdemes volt munkánkat támogatni. Aki nem tudott a filmvetítésre eljönni, hamarosan kikölcsönözheti, vagy megrendelheti a dvd-t a Hungária Könyvtárban.

A **“VIII. Dél-Amerikai NéptáncTalálkozó”** idén Buenos Aires-ben lesz megtartva, és a Regös NéptáncEgyüttes nagy komolysággal és energiával szervezi. A Fesztivál - hagyomány szerint - két esti előadást áll, amely után egy egyhetes szimpózium következik, magyarországi hivatásos táncanárokkal.

A találkozó kerete: Ez alkalommal különlegesen szépnek ígérkezik. A Regös csoport 50 éves fenállása, a dél-amerikai találkozók 20. évfordulója, az 1956-os forradalom megemlékezése és egyúttal a Bartók év megünneplése. A szervezésben a Magyar Köztársaság nagykövetsége és az Ars Hungarica is együttműködik velünk.

Alkalmazkodva a téli szünet dátumaihoz, a két előadás **július 22. és július 23-án** lesz, 20 órakor, az Anfiteatro Marínban és az Auditorio Belgranóban. Ezt követi a szimpózium július 25-től 30-ig.

Résztevő néptáncCsoportok:
(közel 80 személy)

- Regös NéptáncEgyüttes (Argentína)
- Tilinkó Gyermekegyüttes (Argentína)
- Coral Hungaria és Ars Hungarica zenekar (Argentína)

- Pántlika NéptáncEgyüttes (Brazília)
- Zrínyi NéptáncEgyüttes (Brazília)
- Tündérgert NéptáncEgyüttes (Uruguay)

Magyarországi hivatásos néptáncanárok és népzeneészek is jelen lesznek a rendezvényen!

A Fesztivál először 1986-ban szerveztük meg, szintén Buenos Airesben. Most, 20 év után - egy emberöltőre rá - megint ránk kerül a sor. Ezt a huszadik esztendőt igen nagy ünnepélyként kell tekintünk. Azt, amit valamikor kemény munkával tudtak szervezni az akkori aktív néptáncosok, kötelességnek érezzük, hogy mi is tovább folytassuk és fenn-tartsuk!

E Fesztivál mindenkor célja, hogy a néphagyományok keretén belül megszeressük a fiatalokkal a magyar kultúrát, ismerkedjenek az egymástól távol élő külföldi magyarokkal, lássuk, megosszuk, érezzük mind együtt azt, amit minden

VIII DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNC TALÁLKOZÓ

csoport a saját országában tesz, és ahogy nagy munkával igyekeznek a hagyományok ápolását megtartani.

A színvonalas előadásokkal a magyarországi és más országból érkező népművészek közreműködésével és élő zenével fogjuk „megvendégni” kedves magyar és nem magyar közönségünket. Éreztetni fogjuk mindenkivel, hogy hogyan lehet egy egész hétvégén keresztül „jó magyarosan” és teljes érzelmmel tölteni egy pár napot, mind együtt.

Mindkét esti előadás változatos és különleges lesz. Az elsőt (Anfiteatro Marín) az autentikus - valódi - néptáncot fogjuk bemutatni a közönségnek. A másodikikon (Auditorio Belgrano) egy szép gálaestével zárjuk a Fesztivált,

ahol az Ars Hungarica zenekarával és a Coral Hungariával karöltve “visszaautazunk az időben” és régi, de ismert számokkal fogjuk ékesíteni az előadást, és a meghívott népzene banda kíséretével, vagyis élő zenére, minden együttes bemutatja a néptánc tudományát, haladását.

Ezért hisszük (legálábbis reméljük!), hogy akik e sorokat

olvassátok, **jelen lesztek mindkét estén,** és támogatjátok a még lelkes magyar fiatal néptáncosokat.

Kérésünk az, hogy ezt a meghívást mindenki híresztelje és továbbítsa, rokonainak, barátainak, magyaroknak, nem magyaroknak... ismertessük meg szép kultúránkat az argentin közönséggel is!

Magyarországon egyre jobban elismerik az argentinai magyar kolónia munkáját és tudjuk, hogy az ideai fesztivál eredménye is bizonyítani fogja, hogy mi minden szép dolgot lehet itt a “világ végén” szervezni és életben tartani. Legyünk mindannyian részesei ennek!

Mindenki jelenléte, segítsége, együttműködése nagyon fontos!

Mindenkit nagy szeretettel várunk!
A Szervezőbizottság és a Regösök nevében

Bonapartian Edi,
a Regös NéptáncEgyüttes vezetője
edibon1@yahoo.com
4799-4740 15-4033-3333

Érdeklődés, tudnivalók, valamint **július 1-től jegyfoglalás/megvétel**
Bonapartian Trixinél: 4799-4740
vagy 4711-1242

Olvasunk...

és gondolkozunk:

Felfigyelt ránk a magyar világ... Világháborúk, az 56-os Forradalom... szétszakadás... sok év furcsa, sötét magyar folyamat... egy rendszer-váltás, ami többünknek néha csak egy látszatot jelent - és itt, messze, a nagyvilág legtávolibb csücskén, magyar kolónia...

Semmi újat nem mondok, hisz nem újat akartam felhozni, hanem ugyanazt aláhúzni, amit már tudunk s érzünk jó ideje: elszigeteltségünk talán végét járja? Lehet, hogy a 2000-es évek mégis kitisztítják a hovatarozás s a magyar testvériség eddig ködös egét?

Remélhetőleg így van... És ezek szerint most kezdődik az igazi kihívás számunkra: úgy “élni magyarként”, hogy a világ szeme rajtunk van... Már nem az intim, négy fal közti munkánk s eredményeink sajátos, házi felmérése a korszerű, hanem az, hogy felfigyelt ránk a magyar világ s ezen-

túl még nagyobb felelősségtudattal kell tovább mennünk: mert példa lettünk, kirakat, és a magyar jövő egyik nélkülözhetetlen megoldásának téglája. Minden mozdulatunk ismertté válik a világon, látogatók, magyarul beszélő külföldiek sétálnak a Hungária Egyesületünk területén, úgy, mintha ők is "otthon lennének", pörgetnek, fényképeznek, kérdeznek, megdöbbennek, s eljuttatják híreinket a világ magyarságához... Már nem magunknak tartjuk a bástyát! Nem! Ezentúl tőlünk is függhetnek tények, változások! Ha valaha, most itt az időnk, Buenos Aires-i magyarság! S ennek folytán talán minden megváltozhat... Csak gondolkjunk bele: ez most adatik nekünk, 50 év “várakozás” után... s négyévente szavazásra kerül sor Magyarországon.
(ZK)

Táncpadló a cserkészházban: már táncolunk rajta! Friss hírek

Lassan, de egyre jobb keretekben dolgozhat ismét a Regös néptánc-együttes. Már április végétől a kedves fa meleg puhaságán kopoghatnak ruganyos lépéseink! Nemcsak a padló kész, hanem már valódi edzesteremnek néz ki a cserkészház földszinti próbahelyünk! Szépen átfestett hangfelszereléshez illő bútor is van, növekedő jókedv, tanulási vágy és a NéptáncFesztivált megelőző izgatottság... Csupa hangulat az egész!

magam elé idézni, és azzal játszadózom, hogy minden volt táncos kollégám ott ül, nagy mosollyal, s nézi végig azt, amit az új évek folyamata, fejlődése pazar produkció-ra emelt s engedett színpadra kerülni!

Ismét kinyitom szemem, és előttem az új táncterem sötétsége, csendje... csak képzeletvilágban utazgattam egy kicsit... Várnom kell, szerencsére nem sokat, és megnézhettem én magam, kik ülnek a nézőtéren. Csak az hiányzik, mert a művészi alkotás

majdnem kész, és lágyan vár, dobog, alakul, húzik, mint a fonott kalács a rongy alatt...

Elérkezett május első péntekje: néptáncpróba. Szüntelen dolgozik a táncosport. Nem beszélhetek ismétlődő, hasonló helyzetekről. Újabban minden összeövetelünk más, színesebb, izgalmasabb. Már túl közel állunk a VIII. Találkozóhoz! Ez a péntek is más volt, mint az előzők. Bonapartian Dini tánckarvezetőnk is más volt. Komolyabb, de boldogabb is egyszerre: teljesen kész - többek közt - az egyik új táncjelenet! A táncosok is lazítanak már: élvezik a betanult koreográfia egyre feljebb lobbanó hangulatát, énekeit, a sok-sok ismétlés után bekövetkezett s várt, egyre stílusosabb rutinosságát! Ez egy olyan pillanat, a táncos de a koreográfus életében is. Ezt élveztük ezen a pénteken.

Folyt. a 4. oldalon

A Regös próbán résztvevő Paraguayból Kovács Susana (hátsul középen)

Hosszú táncpróbák s énekgyakorlatok váltogatják egymást vidáman, s szinte hihetetlen, hogy már ilyen kevés idő hiányzik a várva várt VIII. dél-amerikai találkozói!

És tudjuk: az idő irgalmatlan, nem enged és nem is ad második lehetőséget! Ezzel már tisztában vagyunk ennyi év munka után. Argentinában azt mondani, hogy “50 éves magyar néptáncmozgalom” valahogy tündérmeseinek hangzik... és az, hogy “20 éves a dél-amerikai néptáncTalálkozó” - egyszerűen megtestesült álom! Hány nemzedék, hány különböző “gárda” táncolt már azóta az együttesünkben! Százával! Ha mind eljönne a szép, új műsort megnézni! Tudom, álmodom megint, kérem, ne haragudjatok rám ezért... Legtöbben ilyen esemény előtt a színpad színeit, hangjait, képeit próbálják előre idézni. Ez esetben én megkísérlem a nézőtér arcait

ZIK-szombat Tigrén (április 29)

...avagy amikor új ötletekkel elősegítjük a sorsot...

Néhány órával a cserkészek kerékpártúrája előtt, egy másik kirándulócsoporthoz vette irányát ugyancsak Tigré felé. Nem cserkésjellegben, nem fellépésre készülő néptáncosként, hanem egy "vidám tanulásra" beállított magyar embercsapat igyekezett céljához, hogy minél jobban kihasználhassa az elszuhanó szombat még hátralévő óráit.

Foto Trixi

Beisné Anni vezetésével a Paál család tigreji „Balaton” nevű szigetén töltöttük a napot: 21 gyerek, a Zrínyi Ifjúsági Kör Eper, Füge és Gesztenye-csoportok tagjai (teljes létszámmal), 5 tanár (Tóth Kristóf, Miskolczy Dóra, Szilvássyné Erzsébet, Arcagniné Rita és Gorondiné Judit), 1 cserkészvezető (Lovrics Alexandra st.), 1 2005-ös ösztöndíjas (Lovrics Csicsó öv., aki a beszerzésről és a főzésről gondoskodott).

Az utazás a Paál és Hajdú családok kocsiján történt (minden szempontból komoly segítséget nyújtottak Paálék). Haynal Attila, aki az indulásnál látta, mennyire szűken voltak, előzetes megbeszélés nélkül, spontán cserkészkedvességgel felajánlotta,

Gorondiné Judit ...

Foto Trixi

hogy néhány résztvevőt, a lábosokat, élelmiszert, kiszállítja Tigrére. Megérkezéskor minden gyermek kapott 10 piros érmet. A nap folyamán vissza kellett adni belőlük, **ahányszor nem beszéltek magyarul**, viszont szerezhetek újat, **ha kitűntek** a magyar beszédben (a nyertesek, hazaindulás előtt könyvet és csokoládét kaptak kitüntetésként).

A tanulási foglalkozások mellett természetesen a játékok és szórakozások tették élvezetessé a gyerekek ottlétét: kincskeresések, vidám közös játékok is. Az újabb csoportok a megtanult anyagot kis forgószínpaddal vették át s rögzítették.

A végeredmény, ahogy említették a résztvevő tanárok, remek volt, de elhatározták, hogy a legközelebbi nyelvtáborokon a magyar beszédgyakorlás intenzívebb kell legyen. Előreláthatólag szeptember 30-ra tervezik a következőt.

... és Arcagniné Rita a kis tanulókkal

Az új idők teljes alkalmazkodást, átállást igényelnek. Az új idők változásokról és még nagyobb energia-befektetésből sugallnak ötletet. Az új magyar idők új magyarokat hoznak közénk. Ez is a megmaradás iránya! De csak akkor van értelme, ha ezentúl még jobban ápoljuk a meglévőket is!
(Gorondiné Judit és ZK)

ZIK-színház a Hungáriában (május 27)

...avagy amikor a csoportmunka jókedvet, barátságot és büszkeséget sugároz: "Visszakérem az iskolapénzt"

Nagyon fiatal (15-16 éves) diákok összeforrt baráti csoportja óvodás koruk óta együtt járják magyarságuk lépcsőfokait a kis buenosi kolóniában... Oly kellemes velük!

Mindig hangulatosak, mindig mosolyognak, rendszeresen vesznek részt hiányzás nélkül minden feladatban. A Zrínyi Körben már ők a "nagyok", lassan közelednek az "érettségihez". Számos igény-nyel szembesített s néha, mint az idén, szinte túlságosan "befogott" embercsoporthoz tartoznak. Hisz tanulnak, cserkészkednek, néptáncolnak, s közben a mindennapi életükben is zsúfolásig telítve minden órájuk. És mégis, mégis elvállalták e zúzódarab előadását! Hónapok óta készültek rá, magolták nehéz nyelvezett szerepüket, s közben nevettek és élveztek.

Főpróba után G-FOTO

De kellemes volt velük, mert építő és kedves. Gondolom, ezt vette észre a közönségünk az előadás napján. Sosem volt szükséges "hajtani" őket, mentek szépen előre, boldogan. Hozzáállásuk változatlanul pozitív és következetes volt. Így érdemes dolgozni, így nem találok elegendőnek, ha csak azt mondom: Köszí gyerekek, gratulálók! Azt kéne hozzáfűznöm, hogy „legyetek mindig ilyenek, bár az élet ne változtatna meg titeket! Élveztétek egymást továbbra is, hogy megálljátok helyeteket...”

A nézőterünk ugyancsak lelkes volt és aranyos: nevettek, láthatóan szórakozott, és hálás tapsal végigkísérte a produkciót.

A színjáték valóban értékes hangulatokat vált ki mindenkiből: színészből de a közönségből egyaránt.

Végül is az iskolapénz nem lett visszaadva, de aki ott volt ezen a vasárnap délutánon, jól töltötte rázását idejét, és a kis "színtársulat" megmutathatta, miket lehet elérni vidámsággal és munkával!

Szereposztás (megjelenési sorrendben):

Palkó, ablaktisztító: BEIS ANDRÁS, Zsuzsa, takarítóasszony: ZÓLYOMI KATI, Öreg, „nagyotlító” igazgató: LOVRICS RÉNI, Wasserkopf, volt diák: PAPP GÁBOR, Öreg félig süket fizikatanár: LOMNICZY MELI, Öreg dadogó történelmetanár: SZENTIVÁNYI JULCSI, Öreg reszkető számtantanár: JEFFREY

G-FOTO

Köszönöm ezt nektek, drága "Diók!"

VIKI, Öreg influenza földrajztanár: MIHÁLYFY KINGA, Rubin, csinos kávéskisasszony: DÖRY KINGA, Oszkár, villanyszerelő: LAJTAVÁRY RICHARD.

Technika: Hangvilágítás: ifj. Zaha Sanyi, Indaco Pablo. Díszlet: Főthy Zsuzsi

(ZK)

Az ösztöndíjasaink Bécsben...

Kedves Mindnyájan!

Elsősorban röviden referálok Nektek egy édes látogatásról...

Juli, Nati és Zsú eljöttek a hosszú hétfőre hozzánk Seebarnba, Bécsből 30 km-re. Végig esett az eső, de indulás előtt mégis kisütött a nap! Nekünk végig ragyogott, mert a lányok olyan vidámak voltak. Hála az esős időnek, még a múzeumok és templomok is különösen érdekelték mindenkét. Stefi, Bea és Stefi barátja, Matyi megmutatták nekik az első kerület csodáit még péntek este: Kärntnerstrasse, Opera, Stephansdom... Szombaton a Szépművészeti Múzeumba látogattunk (maga az épület csodaszép!), és ott a flamand festőkre koncentráltunk: Brueghel, Van Dyck, Vermeer, és még sok más XV. századbeli műre. Egy kisebb kiállítást is végignéztünk, európai kincsekkel, műtárgyakkal, szobrokkal. Azután séta az eső alatt... Vasárnap az Augustinerkircheben (ahol többek között Napóleon esküdött) a 11 órás misét orgonával, zenekarral (eredeti hangszereken) és kórusal Orlando Di Lasso egyik művét élveztük. Közvetlen utána, a Nemzeti Könyvtárban töltöttünk hosszú időt, mert egy kulináris kiállítás is volt (középkori szakácskönyvek, eredeti kódexek, rajzok, leírások). Estefeled egy Heurigerben (népszerű étterem, ahol az újbort az utolsó termésből / "heuriger" - vagyis az idej / kínálják, tipikus osztrák konyhával) próbáltuk a napközben elhasznált energiát feltankolni. Esténként otthoni „mozi” volt. Végül is ma, május elsején, a lányok előbb Beával, de azután egyedül fedezték fel Bécs csodáit, mielőtt buszra szálltak és visszautaztak Budapestre.

Gratulálunk a lányok családjainak! Büszké lehetnek lányaikra! A ZIK és az argentinai magyar cserkészek pedig szerencsések, hogy ilyen tagjaik vannak! Különösen örültem annak, hogy a lányok mindent élveztek, minden után érdeklődtek, nem beszélve arról, hogy mennyit segítettek mindenben, milyen jókedvűek és udvariasak voltak, és micsoda rendet hagytak maguk után! Szívesen fogadtuk számtalan köszönetüket, de csak két szóval válaszolok rá:

Gyertek ismét! Mindenkit szeretettel üdvözöl, az egész Luraschi család nevében
Földényi Csutka (Bécs)

Lajtaváry Zsuzsi, Mihályfy Juli és Pérez Leidemann Nati beszámolója

Január 30-án érkeztünk Magyarországra. Már alig vártuk, hogy a repülőgép végre leszálljon a Feriegyi repülőtéren.

Az első percekben az volt a legfurcsább, hogy az összes reklám, plakát, felírás a falon mind magyarul volt. De nemcsak a plakátok voltak magyarul, hanem a metróban, a villamoson és a buszokon is magyarul mondták be a megállóok nevét. És képzeljétek, az emberek is magyarul beszélnek! Olyan érdekes hallani a kicsi gyerekeket kitűnően beszélni magyarul, mikor mi ahhoz vagyunk szokva, hogy épp a kicsik tudnak a legrosszabbul, és nekünk kell őket tanítani... Egy pár hét után megszoktuk mindezt, és jól beleilleszkedtünk a mindennapi magyar életbe.

b.-j.: Mihályfy Juli, Pérez Leidemann Nati (háttul) és Lajtaváry Zsuzsi a ciceronékkal: Luraschi Stefi és Bea (A Seebarn park, Luraschiéknál)

Annak ellenére, hogy a tél közepén érkeztünk és nagyon hideg volt, nem veszítettük el a kirándulási kedvünket. Mindent meg akartunk ismerni. Már az első hétvégén **Egerbe** mentünk. Nagyon szép! A második hétvégén **Miskolcra**, a barlang termál-gyógyfürdőbe és másnap a kollégiummal **Esztergomba**, egy akvaparkba. Aztán, persze, megnéztük a Bazilikát is.

Február végén volt a farsang. Azon a hétvégén elutaztunk **Pécsre** és átmertünk egy napra **Mohácsra**, a busójárársra. Olyan jó volt érezni a farsangi hangulatot! Annak ellenére, hogy esett az eső, mindenki kint volt az utcákon és ünnepelt. Mindenhon járkaáltak busók (jelmezes és álarcos alakok) és vigyázni kellett, mert ha figyeltél, megfogtak és nem engedtek el. Délután volt egy busóvonulás és este egy óriási táború. Ezt az ünnepet azért csinálják, hogy elűzzék a telet. Másik hétvégén pedig **Sopronba** mentünk egy napra. Azt is nagyon élveztük és nagyon tetszett.

Folyt. a 4. oldalon

SZÉP ÉLET, CSERKÉSZÉLET

Biciklitúra!

Olivos-Tigre-Zárate-Olivos három nap alatt... Retteg a természet, a madarak elbújnak, a villámoktól napvilágos az este és elképesztő a haragos dö-

Indulás a cserkészházból

a téren futkározva, és később, a 12 órás vonattal mehettünk Zárate városig. Onnan földúton tovább, mindig észak felé. Ebéd után kb. 30 kilométeren keresztül "hajtott" a banda, és délután érkezünk meg a "Don Antonio" nevű tanyára (ott Zaha Tamás intézte az esti pihenést). Vacsora és tábornút után mindenki hullafáradtan lefeküdt.

A vadregényes utakon, nappal és estefelé

rej... szó szerint szakad a könny az égből, szél fúj, őszi vihar ölel át mindent... Micsoda április!

Ilyen volt a cserkészcsapatunk várt kerékpár túrája előtt... Már csak kizárólag imádkozni lehetett – de csak végső, utolsó, elkerülhetetlen esetben: lefűjni, vagy elhalsztani – de mikorra? A biciklik már álltak, egyik a másik mellett a cserkészház alatt, míg reménykedő cserkészszemek hiába keresték a derűt a fekete égbolton. Várjunk utolsó pillanatig, imádkozunk és bizzunk, de nem kell kétségbe esni. Istenkénk megvárta a szombat reggelt és nekilátott a kérések teljesítéséhez. Felengedett a nedvesség, halványiszürke felhőpamacscok csúsztak ide meg oda könnyedén a magasban, kellemes szellő és szinte langyos hőmérsékletre váltott át az előző esti harag... Nem fog esni! A félnéken kijuttat mondat befejezésére már apró kék égszigetek voltak láthatók a felhők közt, s egyre szélesedtek-nagyobbodtak... lazult a feszültség is... Lesz kirándulás!

Szívesen mentem volna én is. Amit mostantól elmesélek, míg türelmesen várom a résztvevők színes krónikáját, az az indulás és a visszaérkezés hangulatának megemlékezését, valamint regényt elbeszélő, remek fényképeket. Nyüzsgés, rohanás, felfelécsengő kacagások, csomagolás... Fiúk és lányok egyetértettek: "már nem fog esni"! A három napra bepakolt kis batyuikat igyekeztek ráerősíteni a "paripájuk" csomagtartójára, legtöbbször sikertelenül. Egészen mulatságos volt nézni a cuccok szakszerű lepottyanását a tenispályára, míg fel s alá pedáloztak próbaként. Így tedd, úgy tedd, nem, így, gyere segíték, most jó lesz! Nem volt kevésbé szimpatikus a kerek fel-pumpálása, meg az ülések feljebb emelése (hosszú útra jobb, ha a lábad menet közben nem görnyed). A felnőt fiúvezetők felügyeltek s helyreállítottak mindent, meggyőződött hozzáértéssel. Sipszóra, sorakozó biciklikkel! Szép egyenesen, úgy ni, kerékpárod a jobb oldaladnál, igen, vigyázz! "Cserkész fel a fejjel, az óra közel..."

La Lucilából vonaton Tigréig, s kezdődik a nagy kaland. A résztvevőknek legalább a fele még sosem volt ilyen túrán, s talán leghosszabb eddigi biciklizése maximum az iskoláig, barátjái, a Hungáriáig vitte el. De ez volt az igazi! És igen merész elképzelés szerint, komoly távolságokat kötöttek össze a három nap alatt.

Kerekes Miki: *Tigrén ebéd, majd irány észak! Az első éjszaka a Dique Luján kis faluban Kerekes Gyuri házában kaptunk meleg szállást. A fiúk laktató lecsót, a lányok finomat (?) főztek vacsorára, és később még az indián lelkek is felébredtek a vidám tábornút folyamán! Vasárnap reggel Maschwitz felé indult a guruló csapat - ahol lekéste a vonatot. A várakozást kipihenve töltöttük*

Az egész csapat:
Vezetők: Bonapartian Dini és Edí, Demes Sanyi, Kerekes Miki, Lovrics Alexandra és Konszti, Papp Titi, Szeley Cynthi, Zaha Tamás. **Cserkészek:** Arcagni Anikó, Beis András, Dóry Kinga, Jeffrey Teréz és Viki, Lajtavary Márton, Lomniczy Attila és Melinda, Mattiauda Luncsi, Mihályfy Kinga, Papp Máttyás és Titi, Szentiványi Ilona, Juci és Vali.

Kesserű Gábor st. a Jubitábor után

...avagy: az a cserkész-néptáncos, akit messzire sodort az élet

Kesserű Gábort, Tosót, Dr. Kesserű Pista és Balogh "Angyalka" fiát mindenki jól ismeri. Gábor ügyvéd, szereti a természethez kapcsolódó sportokat (leginkább a lovakat, a pólót), remek néptáncosa volt az akkori Regös gárdának, mély magyar érzéssel teli segédtiszt, aki amióta évekkal ezelőtt leköltözött a San Martín de los Andes-i szép családi villába rendszerint senkivel sem beszélhet magyarul. Ezen a téren a táborban kiélhette magát, és külön élvezte a szeretett cserkészegyenruha viselését is.

De a fiatalabbak talán nem ismerik eléggé, s pontosan azért e sorok által Gábor, aki minden napot együtt töltött velünk a Jubitáborban, érzékeny üzenetet adhat át nekik. Szavaiból könnyen olvasható ki az a tény, hogy neki is, mint sok más résztvevőnek, ez a táborozás lélekfelrázó volt, azonos a közös meghatódással, s megfigyelési s érzelmi egy igen sajátos, személyes összegező következtetéshez vezetett. Örülünk, hogy ezt most megosztja velünk! (ZK)

"...maguktól, simán összeajtszónak a gondolatok"

Ez nem az első San Martín-i táborra volt a Buenos Aires-i cserkészeknek. Három ízben is "fogadhattam" őket itt, ahol már annyi éve lakom s dolgozom... Nyilván alkalmas, gyönyörű táborozási milió az andesi csúcsok melletti erdős, patakos, mesebeli vidék... De az idén, jubileumi táborra várni őket, annyiukat, mégis nagyobb izgatottságot jelentett számomra.

Élmény volt! Közös elvek, szavak, formák - újra ezeket használni, amelyeket Édesapám is, én magam is használtunk! Látni, hogy a szellem megmaradt, nem változott. Élvezni még egyszer ugyanazt. Pedig kilenc éve élek itt, nem beszélek magyarul senkivel sem.

Van az emberek közt egy "szinkro", ami nem vész el. Hiába telnek az évek... Mikor tábor szervezel (és érdekes volt ezt ismét észrevenni!), nem is kell nagyon magyarázni ahhoz, hogy megtörténjenek a dolgok, mert minden azonnal érthető.

b.-j.: Bonapartiané Trixi, Zólyomi Kati, Kiss Gábor és Kesserű Gábor a Jubitábor utolsó napján

Foto Zóka

Mínta angyalok munkája járulna hozzá, hogy ez a szinkronizált gondolkodás összeálljon. Ez is a cserkésznek az egyik sajátossága: egy nyelvezet, egy szokás... Szeretném egy példával elmagyarázni azt, ami szerintem csakis "magasabb energiák" hozzájárulásával történhet meg... És azért megy simán.

A cserkészlet célja is annyira magasztos,

BARTÓK BÉLA év (1881-1945)

"Az én igazi vezéreszmém: a népek testvéré válásának eszméje - minden háborúság és minden viszály ellenére. Ezt az eszmét igyekszem - amennyire erőmtől telik - szorgalmi zenében; ezért nem vonom ki magam semmiféle hatás alól, eredjen az szlovák, román, arab vagy bármiféle más forrásból. Csak tiszta, friss és egészséges legyen az a forrás!" (Bartók születése 125. évforduló)

Búcsú asadón

Foto Zóka

hogy csak ilyen közbeajtszással érezheti magát azonosnak a valósághoz. Nem az a fontos, hogy milyen nevet adunk ennek a fenső erőnek. Mindegy. Mert van!

Jubitábor utolsó napja: 100 embernek kellett asadót készítenem egyedül. Jöttem mentem, gondolkodtam, telt az idő, és csak annyit tudtam, hogy sok húst és salátát kell megvásárolnom. Ennyit. Hol, mivel s együtt kivel fogom megcsinálni, az még rejtély volt, és közeledett a dél... A nagy semmiből és a kezdődő aggodásom határán, egyszerre eszembe jutott Marcelo Sandoval neve (főszakács a katonánál), akinek még előző esetekben ügyvédként segítségére állhattam. Felhívtam. Azt mondta, hogy ha egy perccel később csengett volna a telefon, már nem találtam volna őt otthon. Azonnal átvette a "fáklyát", magyarázott, megnyugtató... 60 kiló hús, sok friss kenyér, 100 chorizo, ropogós zöld saláta, szikrázó tűz, a katonák *quinchojában* minden a helyén... Közben szinte már hallottam a cserkészeket éhesen, fáradtan közeledni, de addigre már nyugodt és boldog voltam.

Akkor jöttem rá (de nem először), hogy ha az, aminek meg kell történnie, jó és méltó, pontosan azért jön össze! Mert a helyzet kiérdemli azt a sikert. Az egyetlen igazán fontos és felmérhető az a tisztességes elképzelés és az egészséges szándék!

A kivitelezéshez szükséges ötletek, a szavak, az eszközök, nem a mieink! Kölcsönkapjuk őket angyalainktól... De csak akkor teljesül ez be, ha a pillanat a megfelelő és ha valóban szükséges is. A hozzáállás és a szándék az érvényes, mert csak az a sajátunk, és bensőnkben érvényesülhetünk csak! Egy szóval, nem véletlenül jönnek össze a pozitív dolgok s gondolatok.

Ilyeneken elmélkedtem magamban, míg már távoztatok után néhány nappal visszamentem a "magyaroktól megüresedett" táborhelyre... Csakhogy a volt lánytábor helyén már unalmas és szorosan egymás melletti katonasorban álltak tucajtábor egy argentin cserkészcsapat sátrai!

De az mégis más volt, mint a mi vadregényes hangulatunk... hiába...

Szeretettel Kesserű Gábor,
San Martín de los Andesből

Messzi tábornúzek

Válogatás az öt földrészén élő magyarságot összetartó legszebb népdalainkból

CD lemez kottákkal és a szövegekkel

60 népdal, Pálincás Péter karnagy művészi vezetése, 10 magyarországi hivatásos népdal-énekes, Vavrinecz András "Bekecs" együttesének kíséretével. A Külföldi Magyar Cserkészszövetség és a Connecticuti Magyar Kultúregyesület által alapított:

Dömötörné Kokron Margit Alapítvány kiadása

Kapható: Benedek Mária, R. Gutiérrez 2024, 1636 Olivos, Bs. Aires. (011) 4799-2527 mbenedek@amet.com.ar Ára: US\$ 20, vagy 60 arg.\$

BESZÁMOLÓ... folyt. a 2. oldalról

De nem csak Magyarországon belül utaztunk. **Már Bécsben is voltunk.** (1. Földényi Csutka levelét a 2. oldalon! Szerk.) Bécs gyönyörű város. Mindhármunknak nagyon tetszett. Sokat járkáltunk a városban, annak ellenére, hogy egész hétvégén esett. Megismertük az osztrák Szépművészeti Múzeumot, azt a templomot, ahol Napóleon házasodott, az osztrák Nemzeti Könyvtárat, Sissi nyaraló palotáját Schönbrunn, egy Heurigert (ez egy tipikus osztrák étterem) és voltunk egy Technikai Múzeumban is. Kár, hogy csak egy hétvégét voltunk ott, mert maradtunk volna még legalább egy hónapig. Nagyon szépen köszönjük Luraschi Csutkáknak, hogy ilyen szép élményben lehetett részünk!

A tanulás egészen jól megy mindhármunknak, mert az anyag legnagyobb részét már tanultuk a ZIK-ben. Ezért nekünk sokkal könnyebb, mint a többieknek. Van történelem, helyesírás, magyar, néphagyományok, földrajz, irodalom, mai magyar társadalom és Magyarország kulturális élete ma. Az órák érdekesek, persze vannak kivételek, de a legtöbb jó. Pénteken a magyar tanárnőnk mindig elvisz minket valamilyen múzeumba. Voltunk már a Semmelweis Orvosi Múzeumban, a Nagytétényi Bútor Múzeumban, a Zsinagógában, a Nemzeti Múzeumban, a Millenáris Parkban. A Jövő Házában volt egy kiállítás: "A csodák palotája", ahol mindenféle fizikai és ügyességi feladat volt és mindent ki lehetett próbálni. Városnézésen is részt vettünk, és már többször voltunk színházban is. A Katona József színházban megnéztük a "Kazamaták"-at, a Vígszínházban a "Padlás"-t, és az Erkel színházban az "Álarcos Bál"-t.

Egyszer elmentünk egy Kaláka koncertre és nagyon kedvesen emlékeztek arra, amikor kint voltak Argentínában! Mi mondtuk nekik, hogy nagyon szeretnénk hallani a "Nandu"-t, és nemcsak eljátszották, hanem ráadásul még dedikálták is nekünk!

Meg szeretnénk köszönni a ZIK-nek és mindazoknak, akik lehetővé tették ezt az utat, köztük a családjainknak, mert ez egy felejthetetlen út, amit mindenki, akinek csak lehetősége van rá, ki kellene használjon. Olyan élményeket élés át, amiket máshol nem is találsz és sok különböző kultúrát és embert ismersz meg. Mindennap láthatod azt, amit már kicsi korod óta tanítanak.

Mindig hálásak leszünk ezért a fantasztikus útért.

Mihályfi Juli, Pérez Leidemann Nati és Lajtaváry Zsu.

Újabb ösztöndíjas...

Most értesültünk hivatalosan Dr. Némethy Kessler Judit által, hogy illetékes helyeken jóváhagyták a tőlünk jelentkező 19 éves **Gröber Lisa** ösztöndíj pályázatát, és fölvtették az egyetemi ún. előkészítősök közé a Budaörsi Úti Kollégiumba, ahol szeptemberben kezdi kiképzését. Lisa már 2005-ben részt vett a Somlói Úti Intézetben, a Balassi Bálint cserkészprogramban és sikeresen elvégezte az ECL-nyelvvizsgát. Tudjuk, Lisának mindez mennyire fontos, és ezért vele örülünk és szeretettel kívánunk neki további sok sikert magyarországi tanulmányaihoz!

(HKZS)

TÁNCPADLÓ... folyt. az 1. oldalról

Mindez szépen folyt, annak rendje és módja szerint. És közben, egy pihenő alatt, ilyen hozzászólásokat gyűjthettem a kis magnómra a

Néptánc talákozóra vonatkozólag: Ughy Viktor, 29 éves, tapasztalt néptáncos, és ez már a 4. találkozója: Buli! Szuper hangulat! - **Lajtaváry András**, 14 éves, 1. találkozója: Jól kell sikerülnön! Tánc tanulás! - **Bonapartian Dini**, 21 éves, tánc karvezető, 3. találkozója: Az összes dél-amerikai magyar neptánc együttesnek a csúcspontja! A legnagyobb élvezet! - **Kerekes Miki**, 23 éves, 2. találkozója: Találkozni! Összejönni! Örülni egymásnak! Megosztani! - **Kerekes Cili**, 21 éves, 2. találkozója: Elsősorban: nagy öröm! Embereket megismerni, azt szeretem nagyon! Megosztani minden nemzedékkel a néptánc iránti szenvedélyünket! - **Roglich Nati**, 22 éves, tánc karvezető, 2. találkozója: Sok idegesség,

izgulás... Az, hogy együtt érezzük át a magyarságot, amit a szívünkben hordunk! - **Zaha Tamás**, 19 éves, 2. találkozója: Kíváncsiság, érdeklődés, várakozás, öröm és buli! Nagy tánc ház! - **Mihályfy Kinga**, 15 éves, 1. találkozója mint táncos, mert az uruguayin ugyan voltak többen, de még nem léptek fel: Remélem érdekes lesz! Nagyon kíváncsi vagyok! - **Tallarico Mauro**, 17 éves, nemrég néptáncol, 1. találkozója: Nagyon boldog vagyok, hogy befogadtatok! - **Tallarico Nati** "Peque", 22 éves, 1. találkozója: Hogy jó legyen a kapcsolat a többi együttessel, még nem ismerem őket, és nagyon jól szeretném majd érezni magamat velük is! - **Jeszenszky Zsuzsi**, 22 éves, 1. találkozója: Élvezni szeretném nagyon... Sokat táncolni és mindenkit jól megismerni! - **Taboada Gaby**, 22 éves, 2. találkozója: Újból találkozni barátokkal és újakat is megismerni!

Szerk. megj.: *Tóth Kristóf csak névrokona a buenosi Tóth Kristófnak, a Buenos Aires-i Magyar Református Egyház lelkészének, de nem azonos vele! A levélíró Tóth Kristóf fiatal fiú, Barilocheban él. Az idén februárban egy hónapig volt apja meghívására Magyarországon, Felvidéken és Bécsben, és rokonoknál lakott.*

Most első magyarországi látogatásáról számol be nekünk levelében:

Életem legszebb élményében nemrég volt részem, amikor viszontláthattam rég nem látott hazámat. Mindazt, amit az örsvezetői kiképzővizsgára tanultam Magyarországról, most személyesen megismertem, megláttam és tapasztaltam.

A mínusz harminc fokos télben meglátogattam a felvidéki büszke várat; megcsodáltam a Dunakanyart és a különleges, zajló Dunát az esztergomi Bazilika kupolája tetejéről; bejártam Budapest híres utcáit, tereit, kastélyait, és szívemmel örökre lefényképeztem a világ legszebb Parlamentjét.

Ottlétem egyik fénypontja a Budapesti Cserkészbál volt. Két csinos unokahúgom kíséretében élvezhettem a sokféle szórakozási lehetőséget: tánc, büfé, teaház, mozi, koncert, diszkó, kiállítás, stb. Nagy örömben volt részem, mert a nemrég lezajlott Jubitábor örökös napostisztjével (*Csajka Tamás. Szerk.*) is találkoztam ott.

Nagy szeretettel fogadott a családom ott élő része is, akiket kilenc hosszú év után végre viszontláthattam és időmet velük a maximumig kihasználtam és élveztem.

Tóth Kristóf öv., Bariloche

A Hungária hagyományos május 1-i aszódóján a fiatalok is jót falatoztak a biciklitúra után!

A Bogács órs egy része:

Mattiauda Luncsi, Jeffrey Teréz, Arcagni Anikó, Zaha Paula és Szentiványi Vali

HUEIHAHA-HAHAHAHA

Fizikaóra

A tancsinéni felszólítja Pistikét és kérdi:

-Ki volt az a híres angol tudós, aki megalkotta a mechanika három törvényét?

Pistike gyötri az agyát, de nem jut semmire:

-Nemtom!
-Nagyon jó Pistike! Csak a ki-ejtésén kell egy kicsit javítani.

Mikor már csak alig néhány másodperc maradt hátra a pihenőnkől, utoljára szólalt meg az együttes igazgatója. Szerintem, bár nincs egyedül, az ő vállára nehezedik az egész megmozdulás szervezése és felelőssége. **Bonapartian Edi**, 22 éves, a tánc terem közepén állva, elgondolkozva így szólt: *Vajon sikerül egy "kis Magyarországot" létrehozni a találkozó napjai alatt? Hogy úgy éljük át azt az időt, mintha Magyarországon lennénk...*

E szavak hallatára én is elmélyültem. És folytatódott az edzés... (ZK)

SZEMELVÉNYEK A HUNGÁRIA (HKK) KÖNYVTÁR KATALÓGUSÁBÓL

(...amelyek közt még a HUFIV-olvasók is találhatnak nyitjukre való!) Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra

SZEMELVÉNYEK

1286 Daruvar, Yves de: A földarabolt Magyarország (Trianon)

448 Trianon: Hidő Trianoni Almanach (1960, München)

4017 Raffay Ernő: Trianon titkai, avagy: hogyan bántak el... (1990, Budapest)

5190 Christie, Agatha: Holttest a könyvtárszobában

5191 Anderle Adám - Kozári Mónika: A monarchia utolsó követe - Kánya Kálmán Mexikóban 1914-1919

5192 Garnett, David: Pokahontasz, avagy Virginia Gyöngye

5193 Tanka Endre Dr.: Magyar birtokpolitika az Európai Egyesült Államokban - Földviszonyaink útja Moszkvától Brüsszelig

5194 Észak-amerikai klasszikus elbeszélők: Lélekvesztőn (rövid életrajzi jegyzetekkel)

5195 Anderle Adám: Vihar a Sierrában (indián függetlenségi küzdelmek a XVI.-XVIII. században)

5196 Pirandello: Legszebb novellái

5197 Mikes György: Anglia papucsban

5198 Kányádi Sándor: Fekete-piros versek

Spanyol nyelven:

S-01 Daruvár, Yves de: El destino dramático de Hungría (Trianon/Hungria mutilada)

S-16 Transilvania: Problema candente de Europa

S-240 Márai, Sándor: El amante de Bolzano

S-241 Márai, Sándor: Confesiones de un burgués

Videokazetták

VK-328 Koltay Gábor dokumentumfilmje: TRIANON

VK-336 Encuentro con Venus (Szabó István filmje angol szöveggel, spanyol felírással)

VK-337 Inmigrantes - otra historia (leadta: Canal 7, 2005. április 17-én)

VK-338 Az én hazám (Szabados Tamás operatőr honismereti sorozata)

KALPAKIAN

DESDE 1922

VIAMONTE 777 - PATIO BULLRICH
UNICENTER - BUENOS AIRES DESIGN
- PLANTA INDUSTRIAL LA RIOJA -
OUTLET: VIAMONTE 700
KALPASERVICE: 4394-6400
TELÉFONOS: 4394-1285 / 4393-6023

FELHÍVÁS! FIGYELEM!

Két különböző műsorral tartjuk meg július 22-én és 23-án a VIII. DÉL-AMERIKAI MAGYAR NÉPTÁNC TALÁLKOZÓT!

Bartók év és az 56-os forradalom évfordulója keretében, külföldi vendégek, kórus, zenekar!

Érdeklődés, tudnivalók, valamint július 1-től jegyfoglás/megvétel Bonapartian Trixinél: 4799-4740 vagy 4711-1242

Av. Pte. Tte. Gral. J.D. Perón 2160
(1646) SAN FERNANDO

Prov. de Buenos Aires - Argentina

Tel.: (54-11) 4744-2771 Fax: (5411) 4746-1779

E-mail: turul@arnet.com.ar